

og som tillige vil bidrage til at forhøje Kongehusets Slands og til at gjenoplive de fædrelandshistoriske Minder i Gyllet. Komiteen nævner ogsaa det tillidsfulde Saa, at Tilbudet med den dertil knyttede Plan vil finde Bifald hos det høie Ministerium, og at Samme gunstig vil forelægge for Hs. Majestæt Kongen til allerhøieste Resolution:

- 1) at Komiteen bemyndiges til at modtage det af Hr. Kapitaen, Brygger Jacobsen gjorte Tilbud om at yde 200,000 Kr. til den indre Istandsettelse af Kongesløien paa Frederiksborg, imod at denne Pgi fremtidig anvendes dels til Festslokale ved større Hvitideligheder i Kongehuset, dels til Anbringelsen af et nationalhistorisk Museum;
- 2) at den tidligere paatænkte nye og store Trappe i Kongesløiens Midre bortfalder, og
- 3) at der ydes Kapitaen Jacobsen en ganske særlig Tak for hans vedvarende varme og patriotiske Interesse for Restaurationen af Frederiksborg.

For saa vidt disse Forslag maatte bliv allernaadigst stadfæstede, er Komiteen endvidere saa fri at henstille, at det høie Ministerium vilde paalægge Bygningsinspektøren, Hr. Statsraad Melbahl, at forberede og udføre i Henhold til den medfølgende, af ham udarbejdede Plan, Restaurationen af Kongesløiens Indre, saa snart de dertil fornødne Midler ere komne til Stede.

Kjøbenhavn, den 15de Mai 1877.

Komiteen til Modtagelse af Bidrag til Frederiksborg Slots Gjenopførelse.

F. Trap.

C. A. Broberg.

Solmblad.

J. J. A. Worsaae.

Til
Indenrigsministeriet

II.

Til
Komiteen for Gjenopførelsen af Frederiksborg Slot.

Enhver, som omfatter Frederiksborg Slot med Interesse, vil vistnok ofte have døet ved Spørgsmaalet om, hvad der videre kan og bør gøres, naar de nu paabegyndte Restaurationarbejder ere tilendebragte. Der synes nemlig ikke at være nogen Udsigt til at tilveiebringe saa betydelige Midler, som vilde udkræves til at restaurere og møblere Slottet som et kongeligt Residentslot, (hvilket selvfølgelig maatte ske i Chr. 4des Stil), men det vilde dog være altfor sørgeligt og uundgaeligt føre til Slottets snarlige Forsald, dersom den i det Ydre gjenreiste, skjønne Bygning for den største Del skulde henstaa som en tom Skal, der ikke gjemte Andet end nøgne Mure og raa Bjælkelag, og endnu sørgeligere vilde det være, dersom denne ubenyttede Tilstand skulde friste til at anvende de ledige Rum i Chr. 4des Borg til det første det bedste offentlige Brug for at spare en Udgift til Lokaler andetsteds.

Naar der imidlertid ses hen til den levende Interesse for Slottets Bevaring som historisk Mindesmærke, som hele Folket lagde for Dagen ved de betydelige frivillige Bidrag til dets Gjenopførelse efter Branden, saa synes det ikke at kunne være tvivlsomt, at Bestræbelserne nu bør gaa ud paa atter at give Frederiksborg den Betydning, som levede i Folkets Bevidsthed fra en tidligere Tid, nemlig som et Hjem for Folkets historiske Minder, et Slags nationalhistorisk Museum.

Den ældre Slægt, som har kjendt Slottet i Frederik 6tes og Christian 8des Dage, da Frederiksborg kun ved Kroningshøitideligheder og lignende Fester blev benyttet af Kongehuset, medens det igrigt var et Balsartsteb, hvorhen man drog for at fordybe sig i gamle Minder, vil ikke have glemmt det dybe, alvorlige Indtryk, som allerede Indtrædelsen i den stille, erverdige Slotsgaard gjorde, hvorved Sind og Tanke wilkaarlig henses i de soundne Læder og forberedtes til med Inderlighed at dvæle ved de historiske Minder i Slottets Indre, navnlig ved de endnu uforandrede Dele af Chr. 4des Værk: Kirken med Bedestolen, Ridderalen og „Rosen" samt ved den lange Række af Billeder af Fortidens berømte Mænd og Kvinder.

Et saadant Samliv med Fortidens Minder vækker og uddanner Folkets historiske Sands og styrker dets Bevidsthed om, at det har havt sin Andel i Menneskehedens almindelige Kulturudvikling og dermed dets Erkjendelse af de Pligter, som denne Arv fra Fødsledrene paalægger den nulevende og de kommende Slægter; men en saadan Bevidsthed og Erkjendelse kan ikke undlade at styrke den Selvfølelse og moralske Kraft, hvortil et lille Folk som vort i saa høi Grad trænger.